

Den svarta fisken!

Bardia Haddadis målningar skapar två olika känslor i mig. Det var först svårt att identifiera och förstå båda dessa känslor, särskilt eftersom den ena var så dominerande. Hans målningar skapar två parallella sinnesrörelser, en dominerande och intensiv känsla, och en annan dold men samtidigt fascinerande eller åtminstone tankeväckande känsla. Intressant att notera är att dessa två känslor inte går att separera – som om de kompletterade varandra – som två bröder, en yngre och en äldre. Jag har funderat vidare kring denna parallell och ser det nu: Jag kommer till slutsatsen att den ena känslan representerar 'den yngre brodern från det förflutna' och är den iranska Bardia, som liten och ung ger glädje. Den andra känslan representerar 'den äldre brodern' och är stark och full av styrka, men han delar den mindre broders liv.

Bardia har tillbringat det mesta av sitt liv i Sverige, och svensk natur är välbekant för hans ögon. Samtidigt väcker han sin ungdoms livliga natur till liv i sin konst. Detta framträder även i Bardias fiskmålning. Fiskens huvud är ljusare än bakpartiet. Fisken har huvudet och kroppen mot betraktaren, men du som betraktaren ser oundvikligen den mörkare delen av målningen. Fiskens huvud är ljus och fenorna mörka. Även här glömmar Bardia inte sin inre unga ålder. I det närmaste närvarande och i det förflutna gestaltar han det omedvetna som kommer upp till ytan på en målarduk – för att visa sin innerliga känsla av natur och liv.

Jag har levt i Bardia Haddadis hemstad, och jag vet att detta vackra undermedvetna kan finnas under ytan hos många invandrare. Bardia har förmågan att påminna sig – och oss alla – om det vackra. En styrka i hans konst är att visa sina innersta funderingar och ge dem utrymme för att ge dem en rättvis gestaltning – även från det omedvetna. Detta för att ge sitt förflutna ett värde och låta det gestaltas och transformeras i konstform.

Bardias fisk är en metafor, och symboliserar en del av Iran där den utökar sina fenor i och utanför landets gränser. Detta skapar en harmoni mellan iranska och icke-iranska kulturer. Av denna anledning kommer den här fisken inte att behöva fly eller slås bort, utan genom att vara ett med havet ansluter den sitt eget land till den fria världen. Fisken kommer att vara länken och kommunikationsmedlet mellan Iran och andra delar av världen via havet, genom dess läge i söder från östligaste till västligaste delen av havet.

Ali Hassouri

Stockholm 2018-05- 03

Översättning av Annsophie Thörnroth